

‘ತಂಗಿರಿಬಹುದು’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರೆಡನ್ನು ತಲ್ಲಿಕೊಂಡು ತಂದು ರಿಕ್ಷಾಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಹೇಣ್ಣುಮಳ್ಳಿ ಹಾಸ್ಯೆಲು ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನಾನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪುರುಷರ ಪಸತೆನಿಲಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಬ್ರಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಧ್ವರೆ ಹಾಸ್ಯೆಲು ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ನಿಥಾನವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ರಿಕ್ಷಾದವನು ಚೇಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ನನ್ನ ಅವಳ ಮುಂದಿನ ದಿನದ ಭೇಟಿಯ ಮಾತ್ರಾಕೆಗಳು ಬರಿಯ ಬಯಲಾಡಂಬರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಉಲರು ಕೇರಿಯ ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರಾ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ನಾವು ಹೇಗೋ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರಾದದ್ದು ಸರಿ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಉಲರುಕೇರಿಗಳು ದೂರವಿದ್ದವು. ನನ್ನದು ಮೂಡಣಿಸಿದೆಯ ಅರಣ್ಯ ಸರಹದ್ದು; ಅವಳಿದು ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿ ಆಚೆ ದಂಡೆಯ ಪಟ್ಟಣಿಸಿದೆ. ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಹೊಗುವ ಮಾತ್ರಾಕೆಯಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮದು. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಉಲರುಕೇರಿಯ ಇಲ್ಲಿಸಲ್ಪದ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಣಿಸುತ್ತು, ಆಗಾಗ ಪ್ರೌಢಿಸರ್ಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕುಡಿತ ಕಾವ್ಯಗಳ ಉತ್ತೇಜಿತ್ಯಾಯ ನೇರವನ್ನು ಪಡೆದು ಪುರಾಣ ಮಾದರಿ ಹರಿಸಿ ಹೊಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇ. ಅಂಥ ದಿನಗಳ್ಲೋ ನಾನು ಹೂಪು, ದುಂಬಿ, ಆಕಾಶ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಕಷ್ಯಾಮೋಡ, ಗುಡುಗು ಸಿಲಿಲು ಎಂದು ಪದ್ಯ ಬರಿಯುವ ಕವಿಯೂ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಚಂಪಾ, ‘ನೀನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ಮೇವ್ಯಾಗ್ರಿಕ್ಯೂನ್ ನೋಡು’ ಅಂದಳು.

ನಾನು ಬೆಳ್ಳಿಬಿದ್ದು, ‘ಅಯ್ಯಾಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನಪ್ಪನ ಹರಿದ ಜೀಬಲ್ಲಿ ಅವ್ಯೋಂದು ಕಾಸಿನ ಕಂತೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?’ ಎಂದೆ.

‘ಮತ್ತೆ ನೀನು ಓದುತ್ತಿರುವುದು?...’ ಎಂದಳು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ವರಣನಾತೀತ ಮಾತ್ರಾಗಳು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತಾದವು.

ಎಮ್ಮೋ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಗೆ ಇಷ್ಟಪ್ಪ ತಕ್ಕೀರು ಸುರಿಯುವವಳಿತೆ ಚಂಪಾ, ‘ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನ, ನನ್ನ ಪ್ರೌಢಿಸರ್ಗಳಾದು ಬರಿ ಶಾಲಿ ಚೊಂಬು. ಆ ಪುರಾಣ ಕವಿಗಳ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಕಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ತೇಜಾಲಾಂಕಾರದ ಮೂಟೆ. ಏರಡು

ಒಂದೇ ತಕ್ಕಿಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾಗುವಂಥವು’ ಎಂದಳು. ‘ಅವರು ಹೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುವುದಕ್ಕೂ, ಹೊರಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ...’ ಮುಂದೆ ಏನೂ ಹೇಳಿದವಳಾಗಿ ಆಕಾಶದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಲೊಡಿದಳು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ದೂರದ ಆಡಳಿತ ಕಚ್ಚೆರಿ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲು ತೊಡಗಲು ಹತ್ತಿಕೊಂಡ ಆಕ್ಷರಗಳ ಹಿಂದಿನ ಬೆಳಕು ಮಂದಮಂದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ನಾಮಧೇಯದ ನಡುವಳಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಆಕ್ಷರಗಳು ಕೆಟ್ಟಿ ಇದ್ದಬದ್ದವು ಮನುಕು ಮನುಕಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ಶ’ ಕೆಗೆ ‘ವ’ ಒತ್ತುಕ್ಕರ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ‘ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ’ ಪದದಲ್ಲಿ ‘ದ್ಯಾ’ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ. ಅಂಥದೊಂದು ವೇಳೆ ಚಂಪಾ ‘ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಷ್ಟ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರು’ ಅಂದಳು.

‘ಬ್ರಿಂಗಿನ, ಸ್ವಾಲ್ಪ ಲೇಟು.’

‘ಯಾಕೆ?’

‘ಅದೇ ಹುಡುಗರದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ.’

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವಿದ್ದು ಇಲ್ಲದಯಿದ್ದ ಅವಳು, ‘ಅದೆಂಥ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ನಿಮಗೇನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೇ... ಹಾಸ್ಯೆಲಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಸರಿ ಇಲ್ಲವಾ?’ ಅಂದಳು.

‘ನಿಜ ಉಂಟ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ತರಕಾರಿ ಹೋತ್ತಿದ್ದು, ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಹುಳ ಅನ್ನ.’

‘ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯಲೇ ಸರಿಯಷ್ಟು. ನಾವು ದುಡ್ಡ ಕಟ್ಟೊಳೆದು ಕಟ್ಟಿಬಿಡ್ಡಿವಿ. ಉಂಟನೇ ಮಾಡಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರೂಪಳ್ಳೆ ಸ್ವೀವ್ ಹಚ್ಚಿ ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ಉಂಟಿಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಂಡುಬಿಡ್ಡಿವಿ. ನಾವು ಹುಡುಗೀರಲ್ಲವಾ ನಿಮ್ಮ ಧರ ಗಲಾಟಿಗಿಲಾಟ ಮಾಡಲ್ಲ. ವಾರದನ್ನು ನಮ್ಮ ತಲೆ ಸವರಿ ಯಾರೂ ಗಲಾಟಿ ಮಾಡ್ಡಂಗೇ ನೋಡೊಂಬ್ಬಿತಾರೆ.’

‘ತಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಹಾಸ್ಯೆಲಿನದಲ್ಲ.’

‘ಮತ್ತೆ?’

‘ಅದೇನೋ ಯೂನಿವೆರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಮ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟು, ಬಿಲ್ಲಿಗ್‌ಗ್ ಕನಾಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು, ಸ್ನೇಚ್ ಎಗ್ಜಾಮ್, ಎನಾಕ್ಸೆರ್ಟಿ, ಪ್ರೊಲೆಸ್, ಎಫಾ-ಬಿಆರ್ ಅತೆ... ವಿ.ಸಿ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಡೆಲ್ಲಿ, ಮಿನಿಸಿಸ್‌ರುಗಳ ಮಿಟಿಂಗ್ ಅಂತ ಹೋಗಿದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಡ್ರೆರ್ಕ್‌ಕ್ರೂ ಒಂದಪ್ಪು ಹುಡುಗರನ್ನ ಸೇರಿಸಿ